

PARLAMENT DE BENVINGUDA DE LA MARE DE DÉU DE LA RIERA

7 de setembre de 2020

*Cristina Adzerías Saperas,
representat del col.lectiu que van fer mascaretes solidàries.*

Mare de Déu de la Riera, sigueu un any més, benvinguda al nostre poble!

Aquest és un any molt especial, amb una benvinguda atípica, des del Replà, sense tot el poble al teu voltant a la placeta de Sant Antoni, apretant-nos els uns als altres, buscant el millor lloc, saludant a aquells, que no se perquè, només trobem aquest dia, perquè aquest dia hi és tothom.

Avui però, m'agrada dir-te Mare, que també hi som tots, des de cada llar, amb l'ajuda dels medis de comunicació i sobretot des del cor de cadascun dels borgencs i borgenques que t'enyoren més que mai i et voldrien venir a rebre i besar un any més!

Només hem pogut anar a buscar-te al teu temple sagrat, l'ermita, una petita comitiva. L'ajuntament, els Mossens, els portants del tàlem i els portants del carro. Els diables, aquests que cada any surten amb tota la il.lusió, amb gresca i amb foc, tot i saber que amb Tu, tenen la batalla perduda des del principi! També una humil servidora a qui s'ha donat tan gran honor de fer el parlament de benvinguda.

Agraeixo a l'ajuntament de Les Borges del Camp ser la veu de totes aquelles persones que en un any tan difícil com aquest, han participat, en fer allò que fos pel bé comú. En aquest cas, una cosa tan simple i necessària com van ser en un primer moment de la pandèmia, les mascaretes solidàries. Tantes coincidències, tantes persones disposades al que fes falta,.. Realment m'agrada pensar, que en aquests dies crítics, erets en cadascun de nosaltres Mare, al.lentant-nos i traient el millor de dins nostre.

...Tot comença el dia 16 de març amb un watzap de la meva germana Montserrat que em diu: "*Cristina, que no fas mascaretes?*" i jo que li dic al primer moment: "Uff! no sabia ni per on començar... i després de donar-li uns quants toms, truco a la Dolors de Riudecols a veure què li sembla i em contesta: "*Doncs jo havia pensat el mateix, què fem? Baixem demà?*" ...

Dit i fet! Comencem a tallar roba. Veiem que no tenim goma ni per començar, li comento i em diu:” *doncs feina rai, a tot arreu està tanca*”,...al cap d'un moment em truca la meva mare. “*Acabo de parlar amb la Sra. Cabré i diu que si us fessin falta gomes, se'n poden fer arribar, de Lialsa, l'empresa del seu fill*”..., ens mirem i ens fem un tip de riure! *Però com ho ha sabut? ...Bé, un problema menys! ...però, ara en sèrio, ja has pensat com hem de cosir tantes mascaretes?*”

Truco a l'alcalde: “Quim, què et sembla això?” Ell: “*Perfecte! endavant, el que convingui.*” En un parell d'hores m'escriu el Ramon Mestre: “*De tot el repartiment i recollides me n'ocupo jo, tranquil.la!* I l'endemà al matí, la Montse Llauredó, com per art de màgia, ja compta amb tot un exèrcit de cosidores. Les trucades i els watzaps bullen, anades i vingudes dels vigilants de seguretat amb material per cosir i material acabat, d'una casa a l'altra, fins i tot, famílies senceres, nenes i nens s'hi afegeixen per tallar a mida les gometes de les orelles.

A la bugaderia comencen a rentar i embossar les mascaretes, amb molta paciència, una a una, per entregar-les amb totes les garanties higièniques. Penso, caram! quin goig que fan! només hi faltaria l'etiqueta! Llavors m'escriu la Rosa Abelló per donar tot el seu suport i veure si podia col.laborar en alguna cosa i ...ves per on! l'endemà teníem les etiquetes impreses i a punt per que la brigada municipal les repartís domicili per domicili, empreses, residències, poblacions veïnes, etc..

Es diu aviat, però aconseguir posar-ne en circulació tant ràpid més de 8.500 no era una tasca fàcil

En fi! Tota una comunitat en marxa, els que hi van participar i també els que no en van tenir oportunitat però que de ben segur també s'hi haurien afegit. Davant d'una dificultat tan gran com aquesta pandèmia, TOTS hem volgut actuar a l'uníson. Preguntant als que hi van participar quins van ser els sentiments viscuts aquells dies, aquestes han estat les respostes: *solidaritat, emoció, alegria, confiança, gratitud, orgull d'haver pogut col.laborar, esperança, ànims de que tot anirà bé i s'acabarà aviat, amor pel poble, entreteniment durant el confinament, empatia, força, unió, “ilusión, amistad, responsabilidad, coraje”, ajudar, satisfacció, orgullosa d'haver-hi participat, compartir, honor, quan les mans treballen per a un mateix i a la vegada pels altres el sentiment és que ets útil, fer comunitat, cuidar-nos, fer poble, una*

terapia que em va molt bé, un granet de sorra, gràcies per la iniciativa, gràcies per pensar amb mi, gràcies per donar-me l'oportunitat de participar en aquest projecte, hi ha qui diu simplement, "ho tornaria a fer!". Finalment: La pau, la misericòrdia i les benediccions de Déu siguin amb vosaltres, sóc marroquina i resident en un poble anomenat Les Borges del Camp a Catalunya, en aquestes circumstàncies difícils que coneixem per la propagació del virus Corona, estic satisfeta i honrada de ser partícip de cosir mascaretes per ajudar els habitants del poble on visc...

(جزاك الله خيرا Zazaka allah wa khairan)

Com ens haurien anat les coses si aquells dies grisos no haguéssim tingut tantes i tantes persones a primera línia vetllant per les nostres necessitats essencials? Personal sanitari, tot l'equip del CAP, tots els que van tenir cura del avis de la Residència, els que recollien la brossa, la brigada que no parava de netejar i desinfectar, els comerços d'alimentació, veterinaris, la farmàcia i l'equip de la nostra Parròquia que se les ha ingeniats perquè continuem vivint les festes assenyalades, des de Setmana Santa fins a aquesta Festa Major en el teu honor. A tots ells i des d'aquí, permeteu-me fer-los arribar un agraïment immens pel que han fet i continuen fent pel nostre poble.

Sóc filla de Cornudella de Montsant i de petita vam anar a viure a Reus, això ja era una premonició de que el meu cor es quedaria a mig camí d'aquests dos llocs, a Les Borges del Camp. Des del primer any que vaig presenciar l'arribada, em va impressionar l'emoció i devoció de tot un poble envers teu. Ara i després de tants anys, aquesta emoció ha anat canviant, especialment aquests darrers anys en que he pogut gaudir-ho com un membre més del Cor Parroquial, donant-te la benvinguda amb la nostra Salve. És que.., és sentir les dues primeres notes i...només dues notes, ja ens preparen perquè de dins nostre brollin tots els sentiments acumulats el darrer any. La gola s'asseca, els ulls s'humitegen i la pell s'esborrona... Que comenci doncs la Salve per agrair-te un any més i més que mai, que estem aquí i et prometem Mare, que ens estimarem i cuidarem els uns als altres el millor que sabem.

Mare de Déu de la Riera, ajuda'ns a recordar sempre aquesta experiència, a no oblidar mai que ens necessitem com a poble i com a germans i que tots som fills teus sota el teu mantell. Que el teu amor infinit i incondicional de

Mare, en sigui l'exemple i no deixem a ningú enrere. Als nens que han de tornar a l'escola amb tantes mesures de precaució, als joves que veuen frustrades les ganes de començar projectes de vida entre tants interrogants, als malalts, als que pateixen les conseqüències econòmiques, als que es troben sols, als que tenen por, als que són més confiats... Perquè els necessitem a tots. Que la por no ens paralizzi mentre respectem les mesures per cuidar els qui estimem.

Venen anys de canvis, una nova era social, una nova realitat que demana a crits respecte i tolerància envers als qui ens envolten i també respecte pel planeta. Només en tenim un i ens ha demostrat que l'hem de mimar i cuidar i que quan l'hem deixat de presionar, ha respirat una mica.

Recordem també a tots aquells que ens han deixat darrerament, amb un silenci que ens trenca, sense l'oportunitat de donar-los un acomiadament com cal, sense poder abraçar als qui pateixen el dol. Especialment aquell que tant t'estimava i tota la seva vida va tenir cura d'aquesta preciosa imatge trobada en la que ens podem dirigir per parlar-te. Mare de Déu de la Riera, acompanya'ls cap al cel dolçament!

I vull acabar amb un missatge d'esperança. Et demanem pels nadons nouvinguts i per aquestes mares valentes que s'han trobat enmig d'aquesta situació. Tu Maria, tampoc ho vas tenir fàcil. Ajuda'ls a tirar endavant i que entre tots els puguem transmetre el millor de nosaltres, sabent que ells, són el nostre futur.

Que com van fer els nostres avantpassats, els espantem les pedregades, els ensenyem a no oblidar mai qui som i d'on venim, que no estan sols i que no tinguin por, doncs a Les Borges hem demostrat que l'amor és més poderós que la por!

*“Roser tot l'any florit de santedat i gràcia,
esclat misteriós de la Bondat de Déu!*

Endolciu-nos el dur pelegrinatge donant-nos pau i joia, treball i benestar.”

Que així sigui!